

Acht. Is het een Moord?

De koffer is gevonden, drijvend in de Binnen-Amstel, door een schipper van een rondvaartboot. Ene Ivo Janssen. Die naam zegt Jaap niets. De koffer is, na de rits een stukje open te hebben gedaan, weer naar beneden gezonken. Na een belletje van de schipper is er een team van de waterpolitie, dat over speciale apparatuur beschikt, gaan zoeken en dreggen op de plaats waar de schipper heeft aangegeven dat de koffer zou moeten liggen. Met resultaat.

Jaap leest verder: na het bovenhalen van de koffer en het openmaken kwamen de dienders die aan het vissen waren onmiddellijk tot de conclusie dat er een lichaam in de koffer zit. Dat kon niet missen: de geur die vrijkwam uit de koffer toen deze opengemaakt werd, was onmiskenbaar. Het was de geur van een lichaam in staat van ontbinding. Na alle sporen veiliggesteld te hebben, waren de mannen die de koffer naar boven hebben gehaald onmiddellijk naar het lab gegaan. Op het lab werd de koffer verder opengemaakt en het lichaam is langzaam en voorzichtig uit de koffer gehaald om verder te worden onderzocht.

Jaap leest het dossier verder door. Het is duidelijk wat er gevonden is. Hij is gewend aan de politietaal en de staccatomaniër waarmee meestal een geval beschreven wordt.

Jaap schopt zijn schoenen uit en ploft zonder een druppel rode wijn te morsen neer in zijn Chester. Hij neemt het hele dossier inclusief de foto's nog eens door. Hij wil er zeker van zijn dat het hele verhaal in zijn hoofd zit en dat hij geen punt of komma mist. Af en toe nipt hij aan zijn glas rood.

Nadat Jaap het dossier voor de zoveelste keer gelezen heeft, legt hij het weg en laat zijn gedachten erover gaan. Een vreemd verhaal,

dat maak je niet elke dag mee, denkt Jaap, maar Berg kent hem en heeft er waarschijnlijk alle vertrouwen in dat Jaap er iets mee kan. *Aan de slag dan maar. Gewoon beginnen, dan zie ik waar ik op uitkom. Ik ga dit oplossen.*

“Meneer De Groot, mijn naam is Jaap Roos. Ik ben op het ‘kofferdossier’ gezet en na het doornemen heb ik een paar vragen. Fijn dat u even de tijd heeft om te proberen antwoorden te krijgen. Zoals gezegd ben ik bezig met de koffer die gevonden is in de Binnen-Amstel en ik heb begrepen uit het dossier dat u de persoon bent die sectie heeft gedaan op het lichaam dat in de koffer zat. Zoals u begrijpt ben ik op zoek naar details of feiten die niet in het dossier staan. Herinnert u zich nog iets van de sectie die u gedaan heeft?” vraagt Jaap aan De Groot, de forensisch patholoog-anatoom.

Jaap hoort de bekende vriendelijke, donkere stem. “Dag meneer Roos, het genoeg is aan mijn kant. Vanzelfsprekend wil ik u helpen. Ik ben blij dat na al die tijd iemand dit verhaal eens oppakt. Ik was voornemens om deze week eens een babbeltje te gaan maken met Han van den Berg om te vragen of er nog iets gaat gebeuren. Per slot van rekening hebben mijn assistenten en ik er aardig wat werk in zitten.”

Jaap geeft de forensisch patholoog alle ruimte om een beetje te mopperen. De man heeft gelijk; het is te gênant voor woorden als je ergens energie en tijd in steekt en dat er daarna niets mee gebeurt.

“Sorry, u heeft gelijk. Zoals altijd is er geen enkel goed excuus. Het is het standaardverhaal: we zijn onderbemand en eerlijk gezegd weet niemand goed wat we ermee aan moeten,” liegt Jaap een beetje terwijl hij zijn schouders ophaalt en zijn armen met een onschuldig gebaar spreidt. “Bovendien krijgen we dit soort zaken niet dagelijks op ons bord.”

“Hmmm, wat wilt u weten? Ik heb het dossier hier voor me,” zegt De Groot, die in de tussentijd in een la heeft lopen zoeken.

“Waar ik niet goed uitkom is: wat is de doodsoorzaak?”

“Dat kan ik niet zeggen. Misschien vervelend, maar aan het lichaam kunnen we niets vinden.”

“Wat zou het kunnen zijn, denkt u?”

“Het hoofd mist. Voor zover te zien afgezaagd. Het is bij mijn weten ook niet teruggevonden. Het zou kunnen dat de doodsoorzaak een ingeslagen schedel is of misschien verwurging.”

“Was er aan het lichaam nog iets te zien waardoor de identificatie of mijn zoektocht iets makkelijker zou kunnen worden? Bijvoorbeeld een litteken van een operatie of iets dergelijks?”

“Helemaal niets. Misschien aan haar handen. Die missen ook. Ook niet teruggevonden.”

“En sporen van een aanranding, of bijvoorbeeld sporen van condoomgebruik, glijmiddel, spiraaltje of DNA van iemand anders?”

“Nee, ik kan je niet blij maken. Sorry, niets, helemaal niets van dat alles.”

“Heeft u een idee, en ik snap dat dat moeilijk is, maar heeft u een vermoeden wanneer het lichaam vermoord is en in de koffer is gestopt, om zo maar te zeggen?”

“Nee, dat is niet te zeggen. Dat is van te veel factoren afhankelijk. Als een lichaam in het water gegooid wordt, dan daalt de lichaamstemperatuur. Door de afbraakprocessen van het voedsel in de maag en darmen komen er gassen vrij die ervoor zorgen dat het lichaam weer gaat drijven. Dit kan al na enkele dagen zijn nadat een lichaam in het water is gegooid.

Ons lichaam is enige tijd geleden gevonden. Afhankelijk van de temperatuur van het water en wat het slachtoffer gegeten heeft, kan het soms zelfs enkele weken tot maanden duren voordat het boven